

Izbaja vsak četrtek ob 4. uri popoldne. Rokopisi se ne vračajo. Ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša na celo leto 6 kron, na pol leta 3 kroni. Za manj premožne na celo leto 3 kron, na pol leta K 1.50. Za Nardijo je cena šteta 5 K, za druge štefele javen Avstrije 3 K.

Rokopiseprijemu: „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Vetrinari št. 9.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna Tiskarna“ (odgov. L. Lukežič) v Gorici.

Naročnino in razanila sprejema upravništvo, Gorica, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Ninski ulici, na Josip Verdijevem teatru nasproti mestnem vrtu, pri Vac-lavu Baumgartl v Korenjski ulici in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14. po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petih vrstah in sicer: če se tiska enkrat 14 v., dvakrat 12 v., trikrat 10 v. Večkrat po pogodbi.

Dan goriške mladine.

Še nikoli Goriška ni videla zbrane toliko svoje mladine pri resnem delu za laetno in narodno prosveto, kot 8. t. m. v Mirnu pri Gorici. Na stotine jo je bilo iz vseh krajev dežele, z njo pa krščanski močje, vrle mladenke, ukaželjne žene.

Sprejem.

Ves Miren je bil v zastavah. Dra slavaloka sta se bočila nad vhomom v vas. Zastopana so bila društva „Slov. kršč. socialna zveza“, telovadni odsek, „Kat. del. društvo“ iz Gorice, Rihemborg, Polabinj, Podgora, Avče, Vrh, Orehovalje, Bilje, Volarje, Podmelec, Cerkno, Ustje, Ravnica, Sovodnje, Štverjan. Pri sveti maši ob osmih je na koru igrala vojaška godba, nagovoril pa je govorn, visokem po mislih in lepem po obliki, katehet č. g. Reje iz Gorice.

Po sveti maši se takoj otvori tečaj. Referate, ki so bili vsi vzorno dovršeni, kakor škofjeloški, priobdi v celoti „Mladost“. Tu zamoremo podati le kratek obris.

Korist telovadbe.

J. Podlesnik v navdušenih besedah slavi pomen in dalekosežnost mladeniškega gibanja po celi slovenski domovini. Kar se posebič telovadbe tiče, slika namen telesne vzgoje, ki stremlji tudi za tem, da se ojači duh. In tu velja načelo, ki bodi skalnatotrdno zapisano v srcih vse naše krščanske mladine: „Živi pošteno!“ (Navdušeno odobravanje.) — Slovenska mladina se bojuje proti zunanjim, pa tudi proti notranjim sovražnikom. Iz značajnosti sreslovenske krščanske mladosti pa kali prava ljubezen do naroda in domovine! (Burno odobravanje in pohvala).

Spolna higijena.

Dr. Breclj je podal skrbno izveden referat o spolni higijeni in vzgojeslovju. To za mladino tako važno stvarino, ki je zanjo dostikrat odločivnega pomena, je predavatelj obvladal z veliko strokovno veščostjo in vseskozi prikrojeno za poslušavstvo. Zlasti je ožigosal nauke liberalnih lažipreroikov, ki mladino zapeljujejo k spolni izvenzakonski nezdržnosti, češ, da zdržnost škoduje zdravju. Navaja proti temu avtoritete prve vrste, celo protikrščanske (Montegazza, A. Forel itd.) Sviri pred plesom, gojzdiščem, kjer mnogoštevilni miki razburjajo in zapeljujejo spolno še nezgodno mladino in alkoholom. Opozarja na veliko fiziško in moralno škodo, ki jo vsled razbrzdanosti trpi ne le posameznik, ampak cel zared in narod. Za svoje v resnici temeljito predavanje, ki so mu z veliko paznostjo sledili navzoči, je žel govornik burno pohvalo in gromovito odobravanje.

Mladinska organizacija s soc. političkega stališča.

Dr. Dermastia govori o delu med ljudstvom. Opisuje živo gnjilobo liberalnega izobraženstva. Navoči burno pritrjeje. Označuje kot enega najvažnejših faktorjev v narodovem probujanju gospodarsko samostanost zlasti od liberalnega oduševstva. Mladeniška organizacija naj vzgoji treznih in varčnih možgospodarjev, liberalci pa naj na plesih, ki jih za svojo mladež prirejajo, zaplešejo še tisto malo pameti, kar jo še imajo. Pozivlja navdušeno mladino, naj v obrambo verskih in narodnih načel stoji kot armada, kot nepremagljiva trdnjava. (Viharno odobravanje).

Mladina in kulturni boj.

F. Terseglav referira na to o „Nalogah naše mladine v kulturnem boju“. Ta govorje poslušavstvo tembolj navdušil, ker je udarjal na struno, ki živo zveni v goriškem krščanskem ljudstvu ob počenjanju liberalnih kulturonošev. Govornik na podlagi statističkih podatkov slika skrajno obupni položaj francoske cerkve, ki trpi na pomankanju duhovščine tako, da število od dne do dne pada s strahotno rednostjo. Analizuje vzroke tega: plemeniti ljudje, ki žive v samostanskih celicah — tudi na Slovenskem jih je nekaj — življenja ne umevajo in ne pomislijo, da nam je ravno danes treba Pavlov, ki bodo šli po pristaše in čestivce božje v suburras, v zakotja, med volkove in morajo postati „vsem vse“. (Viharno odobravanje.) Najžalostnejši znak je, da francoski katoličani na svojih mnogoštevilnih konferencah zadnje dni ne najdejo pravega leka za to krizo. Njihov organizem nima niti te moči več, da bi se prenovil. To so posledice od svobodomiselstva do sledno izpeljanega kulturnega boja. Govornik pojasni pojem prosvete in boja za prosveto. Ta boj se da izpeljati le potom organizacije, ker vpliva na današnje človeštvo, ki je za umske dokaze zelo nedovzetno in naziranje posameznikov ne upošteva, ker so misli dandanes zelo po ceni in je ponudba večje kot povpraševanje (Veselosť). Na to človeštvo vpliva le masa, mogočnost. Organizacija pa tudi daje jasnih in izpeljivih ciljev in sredstva za to ter obraruje talente, da se ne izgube v nedosežnih meglenih idealih. Z vero je kultura v najožjem stiku, ker le vera postavlja smoter vsemu kulturnemu stremljenju, kakor le vera življenju sploh daje pravi namen in pomen. Mladinska organizacija bodi kulturna bojna organizacija! (Frenetično aplavz.) To velja zlasti proti liberalnemu učiteljstvu. Slovenski mladenič naj hodi za učiteljem korak za korakom, kakor čuvar polja za se-

javcem strupenega semena, in naj pohodi strupene kali takoj, ko so v brazdo položene — tako naj slovenska krščanska mladina zagreni življenje svojim nasprotnikom, da jim sproti podere, kar se zidajo! (Veliko odobravanje.) Kulturna bodi naša organizacija s tem, da konkurira z nasprotniki na vseh poljih prosvete: v znanstvu, umetnosti, organizaciji itd. To več izda kot dokazovanje po knjigah. Kulturna bodi tudi na ta način, da pripravi nasprotnike, zlasti liberalno učiteljstvo, ki trpi na tem, da je prenizko za visoke ideale krščanstva, do tega, da se bodo več učili, da se jim bo dušno obzorje razširilo! Kulturni boj nikoli ne peneha — veliko bomo dosegli, če vsaj to dosežemo, da se bo bil na obeh straneh pošteno in načelno.

Urednik Kremžar je označil s podatki zadnjih imenovanj terorizem lib. učiteljev ter pogum in neustrašenost kršč. mislečega učiteljstva, ki mora za svoja sveta načela trpeti zapostavljanje in krivice. Dolžnost kršč. ljudstva je, da brani dobre kršč. učitelje, ki so radi pravice preganjani. Ljudstvo naj izvojuje pravico. Na to je Fr. Terseglav predlagal

resolucijo proti liberalnemu učiteljstvu:

„Mladeniči, mladenke in močje iz cele Goriške, zbrani na stotine na mladeniškem tečaju v Mirnu pri Gorici protestirajo proti sklepom in resolucijam svobodomiselnega učiteljstva v Gorici, ki se je ondi postavilo očito nasproti idealom krščanske in ljudske vzgoje, protestirajo pa ogorčeno tudi proti šolskim oblastem, ki, mesto, da bi bile nepristranske, zapostavljajo krščansko misleče učiteljstvo za svobodomiselnim. Mladeniški shod izjavlja, da bo vsak posameznik v mladeniški organizaciji, kar je v njegovih močeh, delal na to, da onemogoči z bojem z vsemi sredstvi, ki so za to na razpolago, delovanje proti krščanskega učiteljstva v šoli in izvan šole.“

Navdušenja in gromovitega pritrjevanja, s katerim je bila ta resolucija soglasno sprejeta, ni mogoče opisati!

Javna telovadba

ki se je popoldne vrila, je bila res vzorna. Nastopilo je 62 telovadcev, mirenških 45, dva iz goriškega tel. odseka. Občinstva je bilo nad 600. Poveljeval je vrli Vojteh Jeločnik, živahno aklamiran. Telovadci na orodju so pri prostih vajah pokazali prave vzor-točke. Proste vaje so se izvajale elegantno. Več o tem pri-nese „Mladost“.

Tako ponosno in lepo se je končala ta inpozantna prireditve.

Darovi.

Jubilejni darovi za „Slovensko sirotišče“:

P. n. gg. Iv. Nep. Murovec, dekan 10 K; Frančiška Keber v Bukovici 5 K; Hranilnica in posojilnica v Kojškem 50 K; občina Ajdovščina vsled starejšinskega sklepa z dne 2. sept. t. l. us anovnilo 200 K; županstvo Osek-Vitovlje 200 K; Franc Biteznek zasebni uradnik 2 K; Fani Drašček, trgovka 1 K; Josip Jug Weiskirchlitz 1 K; Rejec Ivan, prefekt 2 K; M. L. Gorica 5 K; Anton Kristančič Kozana 1 K; Josip Musič, zasebni uradnik 2 K; Simčič Ivan, zasebni uradnik 4 K; Alfred grof Coronini 5 K; popotniki v Logu na Vipavsko 52 v; Kocijančič Marija, krčmarica 40 v; Josip Nardin, trgovec na Volčjdragi 2 K.

Bog poplačaj vsem stotero in obudi še mnogo dobrotnikov, da bi mogli dne 2. decembra t. l. ob 60-letnici Njega Velikanstva cesarja I. praznoeti otvoritev za naše občine prekoristnega zavoda!

Za „Alojzijevejšče“

so darovali: Č. g. Kenda I., Cerkno K 10, N. N. v Mirnu nabral K 3, Č. g. Josip Mašera, kurat K 50, nabralo se je pri sv. novi maši č. g. Zlotca L 10, ob petletnici duhovnikov K 20, predč. g. dekan Valentičič K 20, Slavna hranilnica v Cerknem K 50, č. g. vikar Bratina K 10, č. g. vikar Štrukelj K 3, č. g. župnik Lozar K 5 p. n. g. Teodor Hribar 50 v p. n. gospa Iv. Andlavec 60 v, p. n. gospa Keber Frančiška K 5, kuracija Štjak K 10. Vsem dobrotnikom prirsčna hvala in Bog plati!

Novice.

Velika slavnost v vipavskem Logu. V nedeljo se je vrila v Logu slavnost, katero sta v proslavo cesarjevega in papeževskega jubileja priredili goriška in vipavska kršč. soc. zveza. Slavnost je izpadla nad vse sijajno ob najlepšem vremenu in ob velikanski udeležbi. Z goriške strani je bila udeležba velika nad pričakovanje.

Goričane je v imenu vipavske zveze pozdravil njen predsednik, predč. g. Marčič, v imenu vipavskega ljudstva pa dež. poslanec Lavrenčič. Zahvalil se je za prirsčni in bratski sprejem dr. Ant. Breclj.

Nato so se vsa društva, nekatera z zastavami, napotila v cerkev, ki je bila k malu napolnjena. Sledil je cerkveni govor, katerega je imel predč. g. stolni vikar, Ciril M. Vuga, in zatem sv. maša, pri kateri sta lepo pela kronberški in vipavski pevski zbor.

Po cerkvenem govoru so prvi od-
peli papeževo, po sv. maši pa cesarsko
himno.

Po končani cerkveni slovesnosti je
sledilo na prostem slavnostno zborovanje.
Na zelo okusno pripravljenem odru, ki
sta ga krasili cesarjeva in papeževa slika,
je prvi govoril predsednik vipavske zveze,
župnik Marčič, ki je z vznesenimi be-
sedami pozdravil zvezo med goriškimi in
kranjskimi Slovenci ter združene spod-
bujal k neustrašeni borbi za katoliška
načela.

Državni in deželni poslanec dr.
Ign. Žitnik, je nato govoril o jubl-
lantih, preav. cesarju in rimskem papežu.
Govor se je zaključil s trikratnim „Slava“,
na cesarja in papeža.

Dr. Breclj je govoril o mla-
dinski organizaciji, v kateri je z-gotov-
ljena boljša prihodnost našemu narodu.
Zborovalci so z viharim odobravanjem
sprejeli prelepi govor, ki je navdušeno
govorjen zbudil tudi veliko navdušenja.

Nadušitelj g. Ravnikar je govo-
ril, da poleg duhovnika delaj tudi učitel-
tel, ne samo v šoli, ampak tudi zunaj
šole, kjer lahko veliko stori za organiza-
cijo ljudstva v društvih, v katerih naj se
goji ideja krščanska, ideja slovenska, ide-
ja demokratična! Govornik je žel za svo-
je besede burno pohvalo.

Sedil je obed in zatem blagoslov,
po katerem se je razvila prekrasna ljud-
ska veselica na prostem. Nastopali so
govorniki, govornice, moški in mešani
zbori, deklamovalka, solistinja, tambura-
rski zbor, — skratka bila je veselica
tako pristrčna, tako lepa, da se je bilo
težko ločiti od nje.

Za pristrčni sprejem in prijetno bi-
vanje v Logu bodi bratom Vipavcem iz-
rečena že na tem mestu pristrčna zahva-
la in pa — še kdaj na prijetno svidenje
v bratski edinosti in slogi za delo kr-
ščansko!

„Slava Simonu Gregorčiču!“ —
v vipavskem Logu. V nedeljo, ko so
našemu dihaemu pesniku Gregorčiču odk-
rili nagrobni spomenik in spominako
ploščo v njegovem rojstnem kraju pod
Krnomo, so tudi udeležniki vipavske slavnosti
počastili njegov spomin.

Potem, ko so zbori odpeli par Gre-
gorčičevih pesmi, je govoril stolni vikar,
Ciril M. Vuga, v spomin Simona
Gregorčiča. Pridružil se je v duhu slo-
venskim rojakom pod Krnomo, kjer po-
čiva blago pevčovo srce, in kjer mu
danes postavljajo spomenik hvaležnosti
in udanosti, ter povzel glavne ideje nje-
govih pesni, posebno pa one, v katerih
kliče po edinosti med svojimi rojaki in
pozivlje na skupno delo za srečo nara-
dovo. Mi, pravi govornik, izvršujemo
danes eno njegovih želj, ki smo se zdru-
žili tukaj v Logu v bratski medsebojni
ljubezni, da se boljše spoznamo in drug
ob drugem ogrejemo za delo krščansko
na korist domovine. Po pesnikovih željah
je njemu najljubši spomenik naše skupno
delo, ki bo doseglo popoln uspeh, ko
se uresniči pesnikova želja, da „Bug
združi vse Slovence, pod streho hiše ene“.
Zato združujmo se, organizujmo se in
delajmo skupno na podlagi krščanski, da
naša domovina neha biti „vdova tožna,
zapuščena“, — s tem slavimo najlepše
spomin velikega pesnika slovenskega.

Govornik se pridružuje Gregor-
čičevim slavitelcem pod Krnomo in kliče
„Slava Simonu Gregorčiču!“ Govorni-
kovim besedam se je vsa zbrana mno-
žica odzvala z navdušenimi trikratnimi
„Slava“ klici. Tako je [v Logu naša or-
ganizacija proslavila „Gregorčičev dan“.

„Društvo kršč. mislečih učiteljev“
je imelo v četrtek svoj občni zbor, ki
se ga je udeležilo nad 60 članov. Pri
občnem zboru se je prebrala pritožba,
katero je odbor „Društva kršč. mislečih
učiteljev“ poslal na slavni c. kr. de-
želni šolski svet v Trstu proti proti-

zakonitemu postopanju c. kr.
okrajnega šolskega sveta pri
zadnjem imenovanju učiteljev.

Občni zbor je nato to pri-
tožbo tudi enoglasno potrdil
in zahteval, naj se ista tudi v
imenu občnega zbora takoj
odpošlje c. kr. deželnemu šol-
skemu svetu z zahtevo, da
slavno isti vsa protizakonita
imenovanja zadnjih dveh let
razveljavi.

Jugoslovansko časnikarsko dru-
štvo je imelo 31. m. m. prvi zbor, ki se
je vršil v novi knjižnični dvorani „Kat.
tiskovnega društva“. Društvo že sedaj
zastopa 28 slovenskih časopisov, pristopijo
pa tudi Hrvatje. Za predsednika
„Jugoslovanskega časnikarskega društva“
je bil izvoljen dr. Ig. Žitnik, za nje-
govega namestnika dr. Ergen Lampe,
za tajnika Ivan Štefe, za taj. namest-
nika Fran Kremžar, za blagajnika
Fran Terseglav, za blag. namestnika
Silv. Skrbinec, za odbornike: dr.
Korošec, V. Čenčič in Fr. Smo-
dej. Društvo je pristopilo „Zvezi slo-
vanskih časnikarjev“ v Pragi. Članarina
za podporne člane je 10 K, za redne
12 K na leto. Ustanovni član plača 200
K. — V kratkem skliče društvo zboro-
vanje, na katerem odbor predloži na-
tančen načrt društvenega delovanja. Po-
zivamo vse somišljenike, ki se zavedajo
važnost našega časopisja, da pristopijo
društvu kot ustanovniki ali pa kot pod-
porni člani!

Razpisano je mesto pot. učitelja s
slovenskim učnim jezikom in sicer za
okraj goriški, brez občin trnovske visoke
planote, s sedežem v Gorici.

Nemški dež. šolski nadzor-
nik na Kranjskem in Primor-
skem. — Poročilo, da vlada namerava
za nemške šole na Kranjskem imenovati
posebnega nemškega dež. šolskega nad-
zornika. V poštev prihajata ljubljanska
realna profesorja Belar in Binder.
Ker ima Belar največ upanja, se dr. Bin-
der prav posebno peha, da bi postal dež.
šol. nadzornik na Primorskem. Dr. Bin-
der je hudi nemško nacionalni hujšač
in turnar. On stoji v ospredju nemške
propagande na Kranjskem. Čemeni vlada,
da bomo Primorci res vsako klopoto
mirno prenesli, se bridko moti. Takega
človeka, kakor je Binder, naj bi mirno
pustili, da bo nadzoroval našo slovensko
deco; tak človek naj bi sedel na tako
važnem mestu? Vlada, premisli.

— Razpisani štipendiji. — Raz-
pisani so trije štipendiji škofa Ravnikarja
po 200 K na leto. Prošnje je uložiti po-
tom c. kr. gim. ravnateljstva na c. kr.
namestništvo v Trstu do 30. tega meseca.

— Razpisana je služba čuvaja pri
c. kr. kaznilnici v Kopru.

— Oznanilo. — Z ozirom na §
217 zakona o oseb. davku se naznani,
da izulečki iz plačilnih nalogov za osebno
dohodninski davek za leto 1908 cenilnega
okraja Gorica-mesto in Gorica dežela
bodo razpostavljeni za vpogled skozi 14
dnij računajoč od 7. septembra 1908 na-
prej ob uradnih urah pri davčnem od-
delku podpisanega c. kr. okrajnega gla-
varstva Via Cappuccini št. 16, nadstropje,
soba št. 7.

Na c. kr. pripravnički za srednje
šole na Proseku se prične šolsko leto
dne 16. septembra se sv. mašo. Za tem
se bode vpisovalo novo došle učence,
nakar prične redni pouk.

Vsi oni stariši, koji žele, da bi bili
njihovi sinovi deležni tega pouka, se
morajo obvezati, da bodo pošiljali
svoje sinove v daljno izobrazbo na sred-
nje šole. Na one stariše pa, koji bi samo
le želeli, da bi se njihovi sinovi naučili
kaj nemščine, se ne bode moglo več ozi-
rati: ker ta šola bi potem več ne odgo-
varjala svojemu namenu.

Učenci se morajo javiti v spremstvu
starišev, ozir. namestnikov. Prinesli mo-
rajo zadnja šolsko spričevalo s prav do-
brim vspehom, rojstni krstni list, spriče-
valo o cepljenju kogle in o zdravih očeh.

Vodstvo c. kr. pripravnice za srednje
šole. —

† Dr. Franc Volarič. — V četrtek
je umrl na Krku kanonik dr. Franc
Volarič, bivši deželni poslanec. Ob
času, ko je bila izpraznjena škofijska
stolica na Krku, je bil on kapiteljski vi-
kar. Bil je velezaslužen za narodno pro-
bujo svojega naroda. Star je bil še le 58
let. R. i. p.!

Listnica uprave. Pavšič Josip
Ubelbach: Prejeli 5 K. Hvala!

Mestne novice.

Jubilejna procesija. Prihoda po-
nedeljek 14. t. m. pojde na Sv. Goro
slovesna procesija iz cele naše dežele v
spomin 50. letnega mašništva sv. Očeta
in 60. letnega slavnega vladanja našega
presvitlega cesarja.

Iz stolne cerkve odrine procesija
ob 4½ zjutraj. Procesija iz mesta in de-
žele naj počakajo na Katerinijevem trgu
in Solkanški cesti združijo se s stolno ob
4¾ da pojdejo vse skupno proti sve-
tišču preblazene Device.

Ko dospejo pri oddelki v cerkev
na Sv. Gori, naj se umaknejo iz nje
skozi stranska vrata, da dajo tako pri-
liko tudi drugim oddelkom, ki pridejo za
njimi, pozdraviti mater božjo. Potem bo
slovenska pridiga in po pridigi slovesna
nadaškovja sv. maša, po kateri bo
tudi italijanski govor. Slovesnost se skle-
ne z zahvalno pesmijo in blagoslovom.

m Odbor „Slov. katol. delav-
skega društva“ v Gorici ima sejo v ne-
deljo ob 11. in pol predp. v društvenih
prostorih. — Istotam ima sejo odbor
„Štalnica“ ob 5½ pop.

m Smrtna kosa. V noči od četrta
na petek je nenadoma umrl pri Sv. Lu-
ciji ob 50i g. Albin Jeretič, ki se je
istotam nahajal na letovišču. Pokojnik je
bil star šele 26 let ter bil čvrste postave.
V zadnjih dneh pa je močno shujšal.
Pogreb se je vršil 6. t. m. ob 8. urizjutraj pri
Sv. Luciji. Gospodu mirodilničarju in
trgovcu s papirjem Antonu Jeretiču
in celi spoštovani družini naše sožalje
nad bridki izgubi edinega sina.

V petek zjutraj je umrla gospa
Margareta Šuligoj, soproga postrež-
nika „Šolskega Doma“, po dolgi in
mučni bolezni v 32. letu svoje dobe.
Sušica jo je umorila v teku 4 mesecev.
Zapuščena soproga in enoletnega otroka.
Pogreb se je vršil v soboto popoldne ob
3. uri iz „Šolskega Doma“. Postrežniku
naše sožalje, pokojnici pa svetila večna
luč! —

m Laški izzivači pred sodiščem.
V pond. se je vršila pred tukajšnjim okraj-
nim sodiščem razprava, pri kateri so do-
bili zaslužen plačilo trije laški izzivači.
Od dijaške slavnosti v Devinu so se
štirje Slovenci s kolodvora čisto mirno
vračali proti domu. V mirnem razgovoru
so prišli mimo kavarne „Nazionale“, pred
katero je stalo pet laških mesarjev:
Ortali, Čufarin (!), Paljk (!), Ko-
lenc (!) in Trampuš (!) Torej sama
laška kri! Ko so omenjeni štirje Slo-
venci prišli mimo, se je zakadila laška
petorica vanje in je dvema, ki sta imela
na suknjah pripete še slavnostne znake,
iste hotela strgati. Dva Slovenca sta se
umaknila, Slovenca V. so trije laški
pretepači vrgli po tleh; Slovenca O. pa
se je zakadil en Italijan. Toda O. se ga
je otresel in Lah je pri tem padel po
tleh ter se na tleh nekaj udaril. Vsled
tega so oni trije Lah pustili Slovenca
V., nakar so Slovenci mirno odšli ter
zadevo takoj naznanili policiji, ki je
aške tičke imela takoj v roki. Pri

razpravi pa so ti izzivači hoteli
igrati vlogo nedolžnega jagnjeta ter so
se delali, kakor da bi bili oni tepeni. —
Po pričah je bilo nepobitno dokazano,
da so Lah bili napadalci in Slovenci na-
padeni, vsled česar so bili na tridnevni
zapor obsojeni Lah: Ortali, Čufar-
in in Paljk. Tako so jo enkrat sku-
pili ti ljudje, ki s pretepi rešujejo itali-
janstvo Gorice. Kdor išče najde!

m Trikrat se je poskusil usmr-
titi. — V goriški bolnišnici usmiljenih
bratov se nahaja 37 letni črkostavec Pe-
ter Skomina iz Gorice, bolan na jetiki.
V bolnišnici je že dolgo časa in naveličal
se je trpljenja. Imel je star revolver, s
katerim je hotel narediti konec svojemu
življenju, pa se mu ni posrečilo. Potem
je vzel britev, da bi si žile prerezal, pa
tudi ni šlo; na to je skočil skozi okno
na dvorišče, ali pri padcu se je malo
poškodoval. Nesrečnega so prinesli zopet
v posteljo, kjer pričakuje željno smrti.

Iz goriške okolice.

g Sestanek Sodalltatis ss. C. I.
za Ločniški dekavat, bode v Slovrencu
dne 21. t. m. ob 2. popoldne.

g Agrarni briski župani dajejo
kaj pridno dovoljenja za javne plesse in
polnijo s tem ne obč. kas s kronami
pač pa bolnišnice z bolnimi občani, ki
prihajajo tja ali bodo še prišli. Govori
se, da si hočejo s plesi vtrditi svoje žu-
panske stoličke. O ti ubogo sužnje
ljudstvo!

g Poročil se je dne 5. t. m. v
franciškanski cerkvi v Ljubljani, Gino
baron Tacco, veleposestnik v Št. Ferjauu
z Eizo plem. Frank, hčerjo Roberta, c.
in kr. polkovnika v pokoju. Na mnoga
leta!

g Pogorela je v Vitovljah pretečeno
soboto zvečer žaga Alojziju Mrevlje, ka-
tera je bila prej last znane Marinčičeve
družine v Vitovljah. Pred kratkim se je
ubogi mož preselil iz Čepovana ter je
nameraval s pridnostjo in varnostjo si
toliko prislužiti, da bi si sezidal zraven še
hišico, toda v eni noči je vse njegovo
upanje splavalo po vodi. Ker je bila isti
večer močna burja, ni bilo misliti na
gasitev. Dobro, da je burja pihala proč
od vasi, ker drugače bi bila vsa vas v
nevarnosti. Velike ogorke je nesla daleč
proti Šempasu, tako da se je v temni
noči zdelo, kot bi letali ognjeni ptiči.
Pogorelec je bil zavarovan za majhno
svoto, a škoda je veliko večja, ker mu je
pogorel tudi les. Kako je nastal ogenj, ni
znano, zdi se pa, da po otrocih.

g Izgubljeno. — Neka oseba je v
ponedeljek 7. t. m. popoldne od mestne
mitnice do Mirna izgubila svojo denar-
nico s precejšno svoto denara. Najditelj
naj se zglaši v našem uradništvu, kjer
vdobi postavno odškodnino.

g Najdena zlata ura. — Na poti
med Bukovico in Vrtojbo je bila najdena
zlata ura. Najdatelj jo je hotel prodati v
Gorici, pa se mu ni posrečilo, marveč
ura je prišla na goriško policijo, ka-
mor naj pride po njo oni, ki jo je
izgubil.

g Najdena dragonska obleka. V
Št. Petru pod Staro goro so našli v če-
trtek dragonsko obleko, namreč čepico,
ovratnik, jopič, hlače in ostroge. Obleko
je pustil tam neki dragonec I. eskadrona,
ki je nastanjen v Gorici, in jo potem
pohibal.

Iz ajdovskega okraja.

a Liberalcem v Rihembergu v
zgled. — V nedeljo so odkrili v libušenj-
ski občini na Tominskem nagrobnik pes-
niku Simonu Gregorčiču in spominako
ploščo njegovi rojstni hiši. „Soča“ je huj-
skala ljudstvo, naj bi uprizorilo takškan-

dal, kakor so ga uprizorili lanske leto liberalci v Rihembergu, ko je županstvo odkrilo spominsko ploščo na kaplaniji. Vrlo ljudstvo pa, ki je prihitelo na slavnost, se ni dalo zapeljati, ampak se je obnašalo ves vas dostojno in mirno. Besede „Sošine“ niso prav nič vplivale. Čast vrlim Libušenjem in vsemu ljudstvu na Tominskem, ki je pohitelo v ogromnem številu na to slavnost! To naj bi bilo tudi v zgleđ liberalcem v Rihembergu in društvom iz Trsta, ki so pomagali takrat delati Rihembergu sramoto!

a „Kršč.-soc. izobraž. društvo“ v Rihembergu priredi v nedeljo dne 13. sept. na dvorišču gosp. Fr. Pečenko na Kresiji ob 3½ uri popoldne veselico s sledečim vporodom: 1. Nagovor. 2. Jan. Laharnar: „Mladosti ni“. Mešan zbor. 3. M. Valjavec: „Sirota Jirica“. Deklamuje Flora Sever. 4. Jan. Laharnar: „Svarilo“. Mešan zbor. 5. „Pri fotografu“. Šaljiv prizor. 6. Ant. Foerster: „Rudeči Sarslan“. (Risika nar. pesem.) Dvopev. 7. Josip Stritar: „Žabja svatba“. Deklamuje Gabrijel Gigoj. 8. Jan. Kokošar: „Šopek narodnih pesmi“. Mešan zbor. 9. „Pred sodnikom“. Šaljiv prizor. 10. „Vprašaj čemu, da sem Slovenka“. Češki napev. Ženski zbor. 11. „Ko b' sodov ne b'lo“. Moški zbor. Sedaži prva vrsta 1 K; druge vrste 60 v; stojišča 30 v. Člani društva vstopnine prosti. K obilni udeležbi vabi odbor.

a Čuden slučaj. — Dne 6. t. m. sta prišla dva tujca pozno v noč v gostilno g. Slamiča v Črničah.

Prvi prizor: Ko ju zapazi Vergilč, sede k njima ter ju praša: „Kaj pravijo farji v Logu?“ Ona dva pa mu odgovorita: „Kaj tebi mar, surovež. Ti bi moral to vedeti; saj si poveljnik mačje muzike in dopisnik „Lažnjivega kljukca“.

Drugi prizor: Na te besede se oglasi Anton Španjol rekoč: Pogledjmo na deželne in državne uradnike, na učitelje, na ministre ter na druge cesarske služabnike, kako velike plače imajo. Tem nihče ničesar ne očita. Očitajo le ubogim duhovnom, ki prenašajo toliko skrbi in truda za naš dušni in telesni blagor. — Spet se oglasi Vergilč: Mi nismo le proti duhovnom, ampak proti vsem, ki imajo velike plače! — Španjol pa mu odgovori: Če si še kristjan, povej mi, koga boš poklical na zadnjo uro, Gabrščeka ali dušnega pastirja? — Vergilč pa pravi: „Kaj so mi mar farji! Na zadnjo uro pride far podkovat dušo! (Glejte! To so nauki iz Gabrščekove tiskarne!“

Tretji prizor: Zopet se oglasi Vergil in pravi: „Mi hočemo, da bo pri nas tako, kakor je na Francoskem!“ — Na te besede pa njegovi lastni pristaši zakličejo: „Ti si odpadnik! Živio S. L. S.“

Iz teh treh prizorov razvidiš, kakšni so liberalni nauki in nameni.

a Škandal na državni železnici. Državna železnica zasluži zopet velikograjo. V pond. je bil jutranji vlak, ki je vozil od Trsta, že v Rihemberku tako poln potnikov, da potniki, ki so vstopili v Rihembergu, niso več mogli dobiti sedežev. Mnogo ljudi je potem še vstopilo v Prvačini in Volčjdragi. Vlak je bil nabit tako, kakor sod s sardelami. Ljudje so morali stati zunaj na stopnjicah, kjer je sicer prepovedano stati; a so morali, če so se hoteli voziti. Dobro je, da se ni nihče ponesrečil. Železniška uprava bi morala pač dobro vedeti, kedaj je kaj več prometa, saj je to njena dolžnost, da skrbi za nemoten promet. Ljudstvu, ki plača, se mu mora dati tudi udobnost! Zahtevamo, da se taki slučajji več ne ponavljajo, sicer bomo govorili drugače.

Iz kanalskega okraja.

kl Iz Avč. — Naše „Kat. slov. izobraževalno društvo“ priredi prihodnjo nedeljo dne 13. t. m. ob 4. in pol popoldne predavanje.

kl Iz Kanala. — Nepričakovano je dospel v Kanal poziv, ter odpoklical preč. gos. podružnika Jozefa Ivančiča dne 1. t. m. v drugi kraj pastirovat. Milo nam je pri sreč ob izgubi tega zares blagega in plemenitega svečenika, učnika. Bil je vzgleden dušni pastir in skrben vzgojitelj mladini. Pogrešali bomo takega delavca v vinogradu Gospodovem, v katerem je bil vstrajno delaven. Ves vnet za svoje dolžnosti je koprnel doseči svoj najvišji smoter: čast božjo in izveličanje izročeni mu ovčic. Zaslužil je, da mu hranimo lep in časten spomin. Iz srca mu voščimo in želimo obilo božjega blagoslova ter mu klidemo srečni: „Z Bogom!“

Pes fermač, velik, kosmat, belkaste barve sliši na klic „škis“ se je te dni zgubil v kanalsko dolino. Kdor bi ga dobil, blagovoli naznaniti sod. svet. Primožiču v Tolminu za nagrado.

Iz tolminskega okraja.

t Podmelec. — Preteklo nedeljo po blagoslova je imelo naše izobraževalno društvo svoje enajsto predavanje, in sicer: „Silvin Sardenko in venček njegovih pesmi: Solncu mojega dneva“. Ob enem smo pričeli v nedeljo izposojevati knjige iz društvene knjižnice.

t Klavže. — Neki železničar, ki je ob enem odbornik tuk. čitalnice, prodaja tu pri nas „rdečo praproto“ v podobi ostudnih in kaznivih bogokletstev. Zabavlja čez Boga in sv. hostijo, in to v javnih prostorih, in se jezi nad smrk... Bogom, ker podira s svojimi strelami hraste, namesto farovže in farje. Svoja načela bi pa hotel ta „rdeči sokol“ kar z bradljo drugim v glavo vcepiti. Počasi, počasi, rdeči fantič, da ti drugače ne pomejimo gvančič! Imamo priče!

Neki tujec, menda Nemeč, je te dni izstopil na tukajšnji postaji; a v svojo grozo je zapazil, da je izstopil za eno postajo prezgodaj. Kaj storiti? — Vlak se je že spustil v dir dalje, in tujec — ne bodi len — jo vdari za njim! Precej časa sta se lovila, a nazadnje je lukamatija vendar srečno pete unesel in od samega veselja pri prvem predoru zažvižgal. — Tujec pa ni ne žvižgal ne pel, ampak klavern in peš k Sr. Luciji šel.

t Podbrdo. — V nedeljo smo imeli v našem izobraževalnem društvu res lep popoldan — prve javno predavanje. — Mnogoštevilnim poslušalcem, ki so prihiteli v Podbrdo iz raznih krajev baške doline, je predaval državni in deželni poslanec, dr. Janez Ev. Krek. Pokazal nam je prav očitvidno, kako so se v zadnjih sto letih izpremenile razmere za kmeta in malega obrtnika. Poprej je kmet prideloval blago in pridelke le za domačo potrebo in vporabo, sedaj prideluje vse to za svetovni trg, — za denar. — Toda, ne ko prodaja, ne ko kupuje, ne določuje on cene blagu, temveč karteli kapitalistov-veletržcev in tovarnarjev. Tako je kmet dvakrat opeharjen. — Kako priti temu okom? — Nasproti organizaciji kapitalistov treba postaviti enako organizacijo kmetov. Le tako bo mogoče ukrotiti in omejiti oduševstvo brezvestnega in brezčutnega kapitalizma itd.

Ako bi pa sploh hoteli mi tukaj ponoviti govor svetovnoznane sociologa, naredili bi s tem le krivico lepoti in jedrnatosti govora, ki smo ga vsi z napeto pozornostjo pet četrtink ure poslušali. Vse nas je navdajala le ena želja, in sicer ta: Bog ohrani tega izrednega moža še mnogo let na-

šemu narodu! Mila sreča privedi nam ga še mnogokrat v naša mlada društva, da se okrepe ob njegovem čvrstem duhu! Odbor izobraževalnega društva v Podbrdu pa kliče gosp. govorniku še posebej: Stotera Vam hvala!

t Poroka. — V Ubelbachu na Koroškem se je poročil Josip Pavsič, rojen v Dol. Tribuži z gđ. Marijo Cerkovnik s Koroškega. Bilo srečno!

t Volče, 9. sept. — Danes je umrla velespoštovana mati našega preč. gospoda župnika, gospa Marija Zarli. Vdana v voljo Božjo je prenašala dolgo mučno bolezen. Včeraj, na praznik Matere Božje je bila vzdunjič prevedena s svetimi zakramenti. Pogreb bo v petek jutraj. Znanec in prijateljem priporočamo blago ranjko v pobožno molitev. Č. g. župniku in ostali družini naše najsrčnejše sožalje. Blaga mati pa naj počiva v miru!

t Volarje. — Lepo smo proslavili v nedeljo Gregorčičev dan. Po dnevi smo se vdeležili slavnosti pri Sv. Lovrencu in na Vrsnem. V naši vasi je viselo v proslavo dneva šestero trobojnic. Zvečer pa smo imeli v našem „K. s. izobraž. društvu“ lepo predavanje. Najprvo nam je po podpredsednikovem pozdravu naš ljubljani č. g. K. Tomšič lepo deklamiral „Hajdukovo oporoko“. Potem nam je predaval o velikem pesniku Simonu Gregorčiču gosp. Peter Butkovič. Nato je deklamiral č. g. Tomšič „Naš čolnič otmimo“ ter nam je na kratko pojasnil slavnost današnjega dneva. Deklamacijo Rabeljsko jezero in pojasnilo k temu je imel č. g. vikar Iz. Božič. Podpredsednik na to s pristrano zahvalo vsem govornikom zaključil slavo. Društveni mešani pevski zbor zapoje eno pesem, ženski zbor iz Polubinja pa eno. Na to smo se veselo in mirno razšli z željo, da v kratkem priredimo še kaj enakega. Srčna hvala vsem govornikom, posebno pa našemu buditelju, neumorno za nas delujočemu č. g. K. Tomšiču, ki ga iskreno ljubimo in globoko spoštujemo. Hvala njemu in vsem! Odbor.

Iz cerkljanskega okraja.

c Iz Cerklja. — Neki dopisnik v „Soči“ od 1. sept. je med drugim napisal tudi o našem tel. odseku sledeči stavek: „Nadejati se je, da bojo vsi ti čuki postali hrabri Sokoli, koji bodo brez dekanovega dovoljenja delali čast našemu cerkljanskemu Sokolskemu odseku“. Vsak čitatelj bi na prvi pogled mislil, da je z našim tel. odsekom že pri koncu. Resnica je pa ravno narobe. Kakor se vidi iz omenjenega stavka je res cerkljanski „Sokol“ nižje padel nego smo mi sami mislili. Gleda že čez ograjo v našo organizacijo ter mu je začelo najbrže jako hudo presti, ker kliče celo „čuke“ na pomoč ter si jih želi v svojo sredo. Nikar naj ne misli dopisnik Sokol, da tudi mi silimo v njihovo sredo. Počutimo se prav dobro v našem tel. odseku. Zagotavljamo pa „sokole“, da ne bodo dobili od nas niti enega naših fantov, akoravno se jim po nam tako bridko toži.

Te vrstice smo napisali na željo naših telovadcev, da bi mogoče obdinstvo ne mislilo, da je res kak naš telovadec zlezel v liberalni tabor. Našim fantom pa klidemo krepki: Na zdar!

Peter Bevč, Ciril Sedej, stud. inr. tč. tajnik, tč. preds.

c Otalež. — Oskrbništvo podružne cerkve sv. Jurijs v Lascu potrjuje s tem, da je „Vzajemna zavarovalnica“ v Ljubljani izplačala za pogoreli zvonik vso zavarovano svoto brez odbitka; zato se isti zahvaljuje na tej točnosti in jo najtopleje vsakemu priporoča. Svoji k svojim! Buda, kurat.

Došle so

zadnje — novosti ženskega in moškega blaga za jesenski čas!

Da je manufakturna trgovina
„Krojaške zadruga“
v Gorici

najsolidnejša te stroke

o tem se je prepričal vsakdo,
kdor je kupoval blago v
isti. Trgovina se drži načela: Dobro blago z nizko
ceno sta glavna pogoja, da
si trgovina ohrani med občinstvom častno ime

Cene so stalne in v naši
trgovini ne poznamo nelegaprepiranja zaradi istih.

Blago je najboljšje in najcenejše kot pri katerikoli konkurenčni trgovini

Vsakdo naj enkrat poskuša pri nas kupiti in gotovo se ne bo varal

Zaloga je nedosegljiva te stroke v Gorici in razpolaga s takim blagom, s kakoršnim ne more razpolagati nobena trgovina te stroke

Iz bovškega okraja.

b Uravnavna Soča v Logu pri Čez-Soči. — Občani iz Loga pri Čez-Soči so se bili obrnili potom „Slovenskega katoliškega političnega društva za bovški okraj“ na deželni odbor s prošnjo, da bi pospešil pri c. kr. vladi uravnavo gorenje Soče in v prvi vrsti ob njihovem zemljišču, ležečem na levem bregu.

Pri Logu je namreč približno 1400 m brega izpostavljenega izpožjedanju Sočinih valov, ki ga je prej branilo šest branov.

Ti branovi pa so se porušili, tako da preti severnemu delu obrežja največja nevarnost.

Leta 1906 si je izkopal vođa za časa povodnji novo strugo tik levega brega, in sicer tako globoko, da je dva metra nižja od stare struge. Ob vsaki povodnji odnaša Soča rodovitna zemljišča, ki je edini obdelovani svet, karg a imajo Lužani.

Prošnjo ložkih občanov in „Katoliškega političnega društva“ je deželni odbor toplo priporočil c. kr. namestništvu. —

Junija meseca t. l. je došel odgovor, da sta sprejeta v generalni načrt, ki ga izdeluje c. kr. ekspozitura za uravnavo Soče in Tera v Gradišču, tudi obvarovanje obrežnega zemljišča pri Čez-Soči in Logu Čezsoči, in združitev številnih rokavov reke v eno samo dorolj široko strugo.

Načrt se bode pregledoval na licu mesta v tekočem letu.

Iz komenskega okraja.

km Zmaga S. L. S. v Svetem. Iz Svetega. Dne 7. t. m. je bila pri nas volitev načelnika gospodarskega sveta. Izvoljen je dosedanj Vinko Jazbec. Cel gospodarski svet obstoji iz pristašev Slovenske Ljudske Stranke, ker so se pri volitvah dne 19. avgusta vsi naprednjaki poskrili. Sedaj na skrivem premišlujejo, kako so zabredli pri državnih in deželnih volitvah. — Dne 31. avg. smo imeli v Svetem velike vojaške vaje. Vse polje in ceste so bile polne vojakov. Iz stare trdnjave sv. Miklavža so gromeli topovi tako, da so se tiči in čebele poskrile. Za spomin so nam vojaki pustili posuto zidovje in pomandrano polje. — Teran. kakor tudi bela vina smo vse prodali. Trgatev dobro obeta. Tudi turščica je dobro obrodila. — Državne trte v Komnu rahljajo in okopavajo. Kako bodo pa obrodile, pove bodočnost.

km Štrekelj popravlja. — Dobili smo: Slavnemu uredništvu „Primorskega lista“ v Gorici. Na podlagi § 19. tisk. zakona, zahtevam z ozirom na članek „Zopet eden — Štrekelj namreč“ v Vaši prihodnji številki na istem in z istimi črkami sledeči popravek: Ni res, „da so po končani seji odvzeli predsedniku Ludviku Štrekelju blagajno ter jo prenesli k Stepančiču v Temnico“, pač pa je res, da se blagajna tudi po končani seji še danes nahaja pri predsedniku Ludviku Štrekelju, ki vodi vse predsedniške posle. Ni res, da je „predsednik Ludvik Štrekelj mislil, da denar cestno-odborne blagajne, ni tako natančna reč“, pač pa je res, da je isti v isti seji cestnemu odboru predložil vse natančne račune ničesar prikrivaje. Pričakuje priobčenja bilježi Ludvik Štrekelj, predsednik cestnega odbora za okraj Komen.“

Tako g. Ludvik Štrekelj iz Gorjanskega. Mi pa pristavljamo k naši zadnji notici to-le: „Formelno se blagajna res ni prenesla še, ker tako zahteva postava cestnega odbora. Nova seja cestnega odbora je določena za da 10. septembra, t. j. danes. Videli bomo, kako bo g. Ludvik Štrekelj popravljal tukaj, pred cestnimi odborniki. Če treba, objavimo prihodnjič vsoto, ki bi jo mo-

rala izkazati blagajna cestnega odbora. Dejstvo je, da ne sme Ludvik Štrekelj dvigniti več denarja, če nista podpisana še dva odbornika. Več še pride!

km Iz Gor. Branice. Da ne bodo sami farji faloti in sleparji kako piše o komenskem dopisniku „Soča“ 22./8. 908, povedati hočem še jaz, priprosti kmet, eno g. Gabrščeku prav v brk. Morda sprejme tudi mene za falota, ker grajam biti od „Soče“ se pravi biti gotovo dober človek, slabo pa njemu, ki ga ta rilčasta baba hvali.

Dopis iz Branice o povodnji odobrali smo vsi brez izjeme strank. Ravno k podpisaniemu prišli so celo možje Štreklejevega kalibra in so rekli: „Prav je pisal, kdor je, in še premalo!“ „Le še bolj v živo, rekel je tudi neki drug Štreklejev volivec!“ „Saj se res ne briga nihče za nas!“

Čudno, klepetulja „Soča“, da se zaletavaš v vse, kar je čisto kmečkega! Ali nisi tudi zadnjega našega svekmečkega shoda opljuvala, ko si se norca delala, da mi javkamo? Res javkamo reveži, za koje Štrekelj, še do tistega dne, ko je bil dopis v „Prim. Listu“ tudi z mezincem ni ganil. Vprašam Vas v imenu prebivalcev, ki smo bili tako hudo prizadeti po nesrečah in sicer, kakor se je dopis glasil, od Čehovinov in Kobolov, ali ste naredili zanje le eno pičico? Le pogum, g. Lojze tudi mi ga imamo! Ali niste videli nikdar Raše, ki nam je trgala njive in vinograde? Kaj ste bili slepi, ko ste se vozili mimo, saj ste domačin?

No do tistega dne, da je bil dopis, niste se res niti z mezincem ganili za nas. Kaj nas briga, če ste za Kras dobivali podporo za podporo (!?), če ste hoteli prati g. Jožefa radi trt, mi nismo imeli od tega nobenega dobička. — Toraj koncem konca z dopisom iz komenskega okraja, o povodnji v Branici strinjali so se tudi možje Vaše stranke!! Če čete navedemo tudi imena. Pa Bog varuj, potem jih zopet priporočite, da jih izbacnejo, kot ste v onem dopisu o shodu rekli: ven z Vrani in Zlobci! Mi pa pravimo vsi: Prvič z rilčasto, kapitalistično „Sočo“, bodimo kmetje, ki se ne bojimo take klepetulje, ki nas hoče strahovati, saj nima več zob!

Dne 2. v torek je prišel na ukaz poljedelskega ministerstva pregledat hudoznik Rašo sam g. svetovalec Wenedikter iz Beljaka. Obljubil nam je, da se ta nesrečni potok kakor hitro bo mogoče uravna.

Trta stoji prav lepo. Več in lepši bo grozdje kot lani. Skušali bomo delati kmetje tudi vino po novem načinu, ne pod tropinami.

Breskev imeli smo precej, a cena je nizka. Isto tako smo imeli, nekaj češpelj, pa jih moramo dajati po 8 vin. Jesenskih pridelkov pa ne bo nič. Repo in zelje uničiti nam hočejo vse gosence.

Bomo videli kakšno podporo nam bo izposloval g. Lojze Štrekelj saj to obeča Soča! V nedeljo je bil pa vendar res pri nas g. trtni bivši nadzornik Josip Štrekelj. Hvala mu! Obečanja mnogo, preveč, da bi mogel izvršiti! Pa kaj cemo: Obečati in storiti je preveč!

Koboli, 4.9. 1908.

Jožef Jeranče,
podžupan.

Zaloga.

Podpisani priporoča p. n. občinstvu v mestu in na deželi svojo

trgovino z lesom, cementom,
peskom, drvimi in ogljem

na Volčjadrugi pri postaji c. kr.
državne železnice.

Josip NARDIN, trgovec.

Svoji k svojim!

Staroznana narodna trdka:

Anton Iv. Pečenko

GORICA, ulica Jos. Verdi 26

postreže pošteno in točno s pristnimi belimi in črnimi vini iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; potem s pylzenjskim pivom „prazdroj“ iz sloveče češke „Meščanske pivovarne“, in izbornim protivinskim pivom iz pivovarne kneza Schwarzenberga v Protivinu na Češkem, in sicer v sodčkih in steklenicah; z domačim pristnim tropinocem I. vrste, lastnega pridelka v steklenicah.

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske države v sodih od 56 lit. naprej franko goriška postaja.

Cene zmerne.

I. ZORNIK

modna trgovina

preselila se je 1. avg.

t. l. v lastno hišo Gosposka ul. 11.

nasproti sedanje trgovine.

Radi selitve ter pozne letne sezone prodaja se od danes naprej vse blago

po tovarniških

cenah.

Odlikovana pekarija

in sladličarna

K. Draščik

v Gorici na Kornu

(v lastni hiši)

Izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, plnce itd. Prodaja različna fina vina in likerjev na drobno ali v orig. buteljkah. Priporoča se sl. občinstvu. Cene jako nizke.

Otvoritev nove mesnice

— v Gorici —

ulica Sv. Ivana št. 3.

Slavnemu občinstvu in posebno goriškemu gg. gostilničarjem ter p. n. zavodom naznanjam, da otvorim s 1. septembrom t. l. lastno mesnico v Gorici v sredini mesta

ulica Sv. Ivana št. 3.

Zagotavljam točno in dobro postrežbo ter se priporočam za obilen obisk udari

Adolf Urbančič,
mesar.

Nezaslišano po ceni!

600 komadov le 2 a 1'25 fl.

Eno krasno garant. dobro idočo precizijsko uro z pozlačeno verižico, 1 krasno pozlačeno kravatno iglo s ponarejenim briljantom; 1 prstan v ognju poslačen s ponarejenim kamenčkom za gospe ali dame; 1 krasen obesek iz 150 krasnih orientalskih biservov, najmodernejši ženski lišp. 1 krasno garnituro, gumbe za manšete, ovratnike in naprsnike gar. 3% double zlato; 6 komadov finih platnenih robcev, 1 elegantno pisalno opravo iz niklja v žep; krasno žepno ogledalce, 1 dobro dišeče milo, 1 f. dez. notes; 72 komadov angleških peres; 20 priprav za pisanje in še 395 drugih predmetov, ki se v gospodinjstvu nujno rabijo. Vse skupaj z uro vred stane le 1'85 fl.

Po povzetju posilja trgovina

H. SPINGARN, Krakau št. 206

Če se naroči 2 zavoja, dodam še zastoj lep žepni nožiček z dvema reziloma. Pri več ko 2 paketih, dodam še vsakemu en tak nožiček. Če vam ne ugaja, vam vrnem denar.

Loterijske številke.

5. septembra

Dansj 24 4 57 48 64
Gradec 27 55 41 80 81

Prodajalna Katoliškega tisk. društva

v Trstu

pri veliki pošti — ulica delle Poste št. 9.

se priporoča za nakup

raznih molitvenikov, k'pov, kr'žev, rožnih vencev, podob malih in velikih, svetnj, cerkvene obleke, voščenih sveč, p'sarnjskih potrebščin, i. t. d. i. t. d. i. t. d.

Za časa sv. misijona lepe misijonske podobice z slovenskim besedilom. Ob 50-letnici mašništva sv. Očeta: podobe Pija x. na platno z lepim okvirjem.

Zaloga tiskovin za častite župne urade.

Za obilo naročil in obiska od čč. gg. duhovnikov kakor p. n. občinstva se priporoča z velespoštovanjem

„Katol. tisk. društvo“
TRST.

Pozor!

Vinorejcem in prekupčevalcem z vinom ter krčmarjem se naznanja, da se dobivajo pristne klosterneuburške

moštne vage

edino pri našem slovenskem optikarju

I. Primožiču

v Gorici na Kornju št. 13.

Delavnica cerkvenih posod
in cerkvenega orodja

Fr. Leban

Gorica,

Magistratna ulica št. 5.

Priporoča preč. duhovščini svojo delavnico cerkvenega orodja in cerkvenih posod, svečnikov itd., vsakovrstnih kovin v vsakem slogu po najnižjih cenah. Popravlja in prenavlja stare reči.

Blago se razpošilja franko.

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici

Gosposka ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Ceylon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboji. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljave prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz M. ličevega mlina iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Odkritje nagrobnika in spominske plošče Simona Gregorčiča.

Po določenem vspredu se je vršila v nedeljo slavnost odkritja nagrobnika in spominske plošče S. Gregorčiča pri Sv. Lovrencu, oziroma na Vrsnem. Na skromen način se je ta dan slovenski narod oddolžil napram svojemu pesniku-ljubljencu, katerega je nebo obdarilo s krasnim darom poezije.

Po hudi nevihti, ki je divjala v soboto popoldne je nastopilo v nedeljo krasno jutro in zlato solnce je prisijalo tudi na grič Sv. Lovrenca. Že v jutranjih urah je bilo živahno po stezah in cestah, ki vodijo na prijazni griček. Vasi, skozi katere pelje cesta k Sv. Lovrencu so bile z zastavami okrašene. Po 10. uri je bil griček Sv. Lovrenca poln ljudstva iz raznih krajev slovenske domovine. Videli smo Bovčane, Tolmince, Kobaridce, Goričane, Tržačane, Ljubljance, Štajerce, Korošce in celo Beneška Slovenija je bila zastopana. Ob 10. in pol se je pričela sv. maša v cerkvi Sv. Lovrenca, ki jo je daroval č. g. Gerbec, kaplan v Kobaridu. Pri sv. maši je pel moški zbor iz Gorice. Cerkev je bila lepo okrašena, na zidovih so viseli venci, ki so bili položeni na pesnikov grob. Po sv. maši se je množica ljudstva zbrala ob grobu pesnikovem, ki se nahaja za cerkvico. Nagrobnik je bil zakrit. Pevski zbor zapoje vedno krasno pesem „Blagor mu“, nato nastopi slavnostni govornik, prof. dr. K. Osvald, ki v svojem govoru slavi v izbranih besedah slavca, ki leži pod nami v grobu. Ob koncu govora zagrinjalo pače, zvonovi zazvone, možnarji po bližnjih gozdih zagrmje in pevci zapoje „Nad zvezdami“. Bil je ginljiv trenutek. Pred nami je stal nagrobnik, visok 3 metre, umetniškovo delo. V gorenjem delu istega je krasno izklesana pesnikova glava, pod pa veslar v čolničku na razburkanem morju. Misel o pesmi „Naš čolnič otmimo“ je krasno izražena! Še nekaj časa smo se mudili tam gori pri Sv. Lovrencu in treba se je bilo ločiti od groba našega pesnika-velikana. „Z Bogom, ti planinski raj“ smo zaklicali, ki si nam dal takega dušnega velikana! Ljudstvo se je razkropilo na vse strani. Bilo je poldne.

Večina tujih udeležencev se je napotila h kosilu na Libušnje.

Popoldne ob 2. uri pa smo odšli proti Vrsnemu, rojstni vasi pesnikov. Ljudstva se je tu mnogo zbralo. Vasica je bila vsa z zastavami okrašena in tudi slavolok je bil postavljen z napisom: »Mogočna nisi, ne prostorna, stavi te umetnik ni!« Dospeli smo pred rojstno hišo. Pred nama je stala čedna kmetska hišica, katero krije slamnata streha. Hišica je bila okrašena z zelenjem in zastavami. Na pročelju hiše pa je zagrinjalo pokrivalo spominsko

ploščo. Srečni smo bili, da smo stali na mestu, kjer se je porodil naš velikan, kjer mu je zibelka tekla, kjer mu je nebo v srce položilo dar pesništva. — Ljudstvo se je gnetlo okoli rojstne hiše našega pesnika. — Pevski zbor je zapel pesem »Naša zvezda«, na kar je nastopil slavnostni govornik g. vadnični učitelj Fr. Sivec, pokojnikov ožji rojak in prijatelj. Za ta govor je bil sicer določen drugi govornik, a ker je bil zadržan, je krasno govoril slavnostni govor g. Sivec. Slavil je hišo, iz katere je prestopil prag pokojni Simon, slavil pokojnika kot duševnega velikana. Na koncu govora je zagrinjalo padlo, zagledali smo krasno marmornato ploščo s primernim napisom, slava klici so zaorili, topiči so pokali in pevci so zapeli krasno pesmico »Pogled v nedolžno oko«. Za tem nastopi g. prof. dr. Ilešič iz Ljubljane, ki je prihitel iz Ljubljane kot zastopnik »Slovenske Matice«. Govoril je o pesmih pokojnika, ter slavil njegove krasne duševne proizvode. Burni živio-klici so sledili temu govoru. Za tem zapoje pevski zbor pesem »Na planine«, nakar nastopi g. E. Klavžar iz Gorice in dovršeno, kakor on zna, deklamira S. Gregorčičevo pesem »Nevihla«. Slava klici so sledili deklamaciji. Pevski zbor je zapel pesem »O ti moj dom« in nastopil je kot deklamator akademik g. Lavrenčič iz Kreda, nakar se k sklepu g. prof. Berbuč kot predsednik odbora za postavitev nagrobnika in spominske plošče zahvali vsem udeležencem, vsem, ki so kaj pripomogli, da se je postavilo našemu pesniku dostojen nagrobnik in spominska plošča. S tem je bila uradna slavnost končana.

Za tem smo šli v rojstno hišo, pesnikovo in si jo natančno ogledali. Prijazni Gregorčič, nečak pesnika in cela njegova družina so nas prijazno sprejeli. Več lepih govorov se je slišalo. Vpisovali smo se v spominsko knjigo ter nabrali lepo svotico za »Gregorčičev Dom« kot takso za podpis v spominski knjigi.

Udeležba je bila pri obeh odkritjih velika. Poleg že imenovanih gg. govornikov smo videli več odličnih oseb in prijateljev pokojnikovih, tako n. pr. prof. Ivančiča, državnega poslanca Fona, svetnika Rutarja, svetnika Vodopivca, prof. Ipavca, notarja Premrta iz Kobarida, dr. Gruntarja iz Tolmina, zastopnike raznih dušev i. t. d.

Tako je končala ta lepa slavnost. Vsem ostane v najboljšem spominu. Težko smo se ločili od krasnega planinskega raja. Vsak je nesel najboljše spomine s te slavnosti. Slavnost se je vršila veličastno, v redu in nemoteno.

Pobiranje užitnine na Goriškem.

Maogo se je že pisalo v tem oziru. A danes, ko so nam na razpolago statistični podatki iz leta 1907, moremo ob-

javiti številke o višjih prejemkih, ki so jih imele deželna uprava in občine v zadnjih treh letih v primeri z letom 1904, do katerega so bili še v veljavi zakupi in dogovori žalostnega spomina. —

Ne da bi se bili davkoplačevalci obremenili niti za vinar več nego v prejšnjih letih, znašali so višji prejemki na deželnih dokladah k užitnini v primeri z letom 1904.

leta 1905:	K	183.062,71
„ 1906:	„	207.627,93
„ 1907:	„	161.241,06

Skupaj . . K 551.931,70

Deželna davščina na pivo izkazuje sledeče višje prejemke:

l. 1905:	K	31.075,12
„ 1906:	„	46.379,47
„ 1907:	„	52.340,21

Skupaj . . K 129.794,80

Ako prištejemo tej svoti višje prejemke, ki so jih imele občine na užitnini in davščini v primeri z letom 1904 valed pobiranja v državni, oziroma deželni režiji, in sicer:

l. 1905:	K	170.464,45
„ 1906:	„	206.651,—
„ 1907:	„	192.021,90

Skupaj . . K 569.137,35

se nam pokaže, da so imele dežela in občine v primeri z letom 1904 . . . K 1,250.865,85 višjega prejemka.

V treh letih so torej dobile dežela in občine nad eden in četrt milijona kron, ki so se v prejšnjih letih pobirale.

Država je imela v zadnjih treh letih, v primeri z letom 1904 . . . K 460.719,85 dobička.

Ako se prišteje ta znesek k višjim prejemkom, ki so jih imele dežela in občine, dobimo ogromno svoto K 1,711.503,70

Ta ogromna vsota več ko poldruga milijona je prihranjena našim davkoplačevalcem z novo postavlo. In to ogromno svoto so hoteli liberalci ukrasti ljudstvu, le da bi nekateri liberalni denarni mogočenci še dalje vlekli tisočake dobička. Liberalci skrbijo le sam za se in svoj žep! To poleg kraških trt jasno kaže tudi dejstvo, ker so se liberalci upirali pobiranju užitnine v državni, oziroma v deželni režiji. Tako skrbijo liberalci za ljudstvo!

Novodobne zahteve na umetniškem polju.

— (Zgodovinska podlaga naše umetnosti.) —
(Dalje.)

Srednjeveška umetnost, razcvitanje in dovršenost stavbinskih slogov, monumentalno kiparstvo in slikarstvo ni drugega nič, kakor izpopolnjena temeljna starokrščanska umetnost. To izpopolnjevanje vršilo se je pa po mnogih potih. Vplivale so razne narodnosti, podnebje, snovi in medsebojno občevanje nesorodnih panog človeškega rodu.

Morebiti ni umetnost nikdar tako brezpogojno podvržena bila cerkvenim načelom, kakor v srednjem veku. Vsak p s etni umotvor, ki je imel veljati dovršenim, je moral biti narejen po obrazcih za cerkvene izdelke.

Tudi renesansa ni v tem obziru mnogo predrugačila. Nabožna umetnost je tudi tedaj obdržala svoje prvenstvo.

In kekor tega ne verjame, pa poglej bodiskaterokoli palačo in jo primerjaj kake istodobni cerkvi ali cerkveni stavbi, pa so bo prepričan, da je res tako. To je pravilo brez izjeme.

Samo naš vek je pozabil, kje da je pravi vrelc velikih idej, navduševalnih nagibov in umetniških nalog, ki ne gledajo na ozkokrožne meje revne časnosti. Vsa kulturno-zgodovinska podlaga naše umetnosti je pa vendarle nabožna umetnost, in za nas posebej krščanska. Če umetnik misli, da more tudi na drugi podlagi ustvariti idealen in vzvišen tvor, se moti. Ni nam treba imeti pro-roškega duha, če trdimo, da tak stvor morebiti začasno še velja, a da njegov obstanek ne bode dolgotrajen, in to zato, ker je nastal na podlagi mimogredega vkusa, kateri se menja, kot ženska noša. Kaj smo vse doživeli v zadnjih 25 letih! Kolikokrat so se načela premenila in z njimi tudi oblika umotvorov! In vendar so skrajno „moderni“ zagnali vselej velik krik in na vsa usta oklicavali novo načelo kot edino pravo. To je pa vse zato, ker so zapustili zgodovinsko, dobro nasledeno cesto in so hoteli naravnost čez celo zelenico — a so običali v mehke grezu, odkoder navadno niti izhoda ni.

Ostanimo torej na trdih tleh ceste, ki so jo nam naredili pretekli časi, ostanimo na zgodovinski podlagi nabožne umetnosti!

Novodobne zahteve na umetniškem polju.

II.

(Moderne razmere in nove struje.)

A ne bodimo slepi za to, če stojimo n korakoma na trdi cesti, ne bodimo slepi za lepoto cvetov, ki so vsklili na debelu nabožne umetnosti. Vprašajmo sami sebe: ali ne smemo naprej stremeti? Ali ni razvoj naraven, potreben? Ali nima naš čas drugih potreb, nego jih je imela preteklost? Ali ne prouzroča moderna tehnika novih oblik, novih slogov? Ali ne odobrava tudi cerkev sama umetniškega napredka? Na vsa ta vprašanja moramo odgovoriti odkritosrčno in prepričano: da!

Razvoj je naraven tudi v umetnosti. Človeški duh prodira povsod; meri nebesne višine in daljave, vrta v zemeljske globočine, pretvarja površje zemljino. In kar ni še dostopno mehničnemu orodju in kemični razkrojbji, to je predmet misli kritike, hipoteze, sestava. In če napreduje kultura snovi in misli, ne sme zaostati umetnost, ki je proizvod iz obeh. Razvoj je torej po naravi potreben, neizogiben.

In ker je snovna kultura ustvarila v vsakem obziru drugačno življenje, ker drugače stanujemo, se drugače oblačimo drugače potujemo, drugače delamo, ker drugače, popolnejše vidimo v marsikakem obziru nego naši pradedje, ima naša doba mnogo potreb, katerih pred niso poznali. Tem neizogibnim potrebam se mora prilagoditi seve tudi umetnost.

Novodobne iznajdbe na vseh praktičnih poljih so preustrojile tehniko. Popolnejše in finejše orodje, natančno in hitro delujoči stroji ohranijo marsikako potratno človeške moči. Snovi, katerih pred niti poznali niso, kot n. pr. cement, tvorijo dandanes temeljno podlago. Take snovi se pa morajo popolnoma drugače uporabljati. Pogledjmo samo najjednostavnejšo stvar, n. pr. moderno steno, ki se staja iz cementa in železa, pogledjmo moderne viseče oboke po sestavi Monier ali Hemebique — to vse zahteva prej nepoznano tehniko in ta ustvarja nove oblike — in smemo reči tudi nov slog.

(Dalje pride.)

A. Fajt

pekovski mojster v Gorici,
tekališče Fr. Josipa 2 (lastna hiša)

Izvršuje naročila vsa
kovrstenega peciva za
nove maše in gndove,
kolače za birmance
in poroke itd. Vsa na
ročila izvršuje točno
in natančno. Predaja
fino pecivo, likerjev.

Peče tudi najfinerše pecivo.

Svoji
k svojim!

Svoji k svojim! kavarna Central

Podpisani priporoča
slavnemu občinstvu v mestu
in na deželi svojo, edino
slovensko kavarno v Gorici
na Travniku tik cerkve sv.
Ignacija. V prvem nad
stropju so primerni prostori
za različne zaprte družbe
in društva. V moji kavarni
je nad 100 časopisov na
razpolago. Prodajam razno-
vrstne pijače in dobro kavo,
katero bodem okoličanom
prodajal po nižjih cenah
kakor druge kavarne. Pri-
čakovaje obilne vdeležbe
bilježim z odličnim spošto-
vanjem

J. Pečenko
kavarnar.

Svoji k svojim!

PeterCotič,
čevljarški mojster, Gorica,
Gosposka ulica 1
Raštelj 32.

Zaloga vsakovrstnih čevljev za odrasle in
otroke. Naročila z dežele se po pošti raz-
pošiljajo. Cene zmerne.

Odlikovana
mizarska
delavnica s stroje-
— vim obratom —
GORICA
- Tržaška ulica 18 -

ANT. ČERNIGOJ

izdeluje:

Za stavbe:	Za sobe:	Za cerkve:
Vrata okna podove stornice pregraje i. t. d.	Omare postelje mize umivalnike ponočne omariče stolice i. t. d.	Altarje klopi prižnice pulti klečalnike i. t. d.

ZALOGA:
vsakovrstnih strgarskih izdelkov kakor: nog stebri-
čev, važeve itd. — Vsakovrstnih rezbarskih izdelkov,
kakor: cimirjev, podporle i. d.

Stroji na električno gonilno silo.

Lekarna Cristofolletti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice
s snamko sv. Antona Pado-
vanskega.

Zdravilna moč
teh kapljic je ne-
prekosljiva. — Te
kapljice uredijo
redno prebav-
ljanje, če se jih
dvakrat na dan
po jedno žličico
popije. — Okrepé
želodec, storé, da agine v
kratkem času omotica in ši-
votna lémost (mrivost). Te kap-
ljice tudi storé, da človek raje je
Cena steklenici 60 vin.

Naznanilo preselitve.

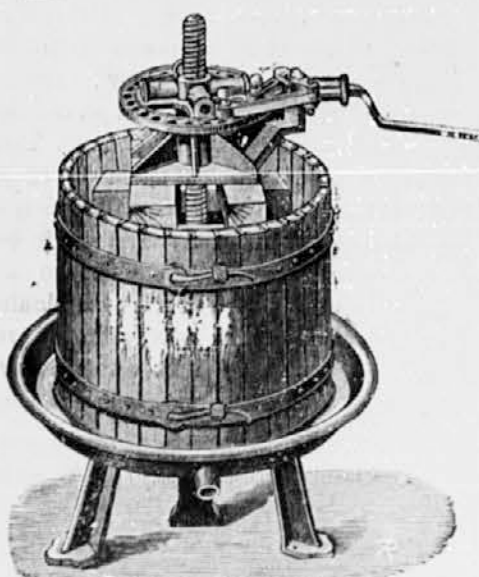
Prosim častite odjemalce, naj blagohotno vzamejo naznanje, da
sem se s svojo trgovino z usnjem in s tovarno podplatov

preselil

iz ulice Arcivescovado v Gosposko ulico 10.

Nadalje opozarjam da sem ob tej priliki svojo zalogo bogato
založil z vsakovrstno izbero kož, kakor tudi z vsemi čevljarškimi po-
trebščinami. — Zato se nadejam, od strani p. n. občinstva ter od
dosedanjih cenjenih svojih odjemalcev, da me bodo z obilnimi obiski
tudi za naprej podpirali. Bilježim z odličnim spoštovanjem:

L. SCALETTARI.

Glavno zastostvo n zalogo
kmetijskih strojev prve
slovanske tovarne bratov
K. & R. JEŽEK Blansko
ima

Jos. Dekleva
Gorica

Magistratna ulica št. 1.

Nova slov. manufakturna trgovina v Gorici, Ravnikar & Berbuč

ulica Raštelj št. 16 v lastnej hiši se je otvorila 6. avgusta.

V omenjenej trgovini dobiva se po v resnici izredno nizkih
cenah raznovrstna blaga kakor: posebne vrste platna pol platno
in bombažasto za rjuhe, vsakovrstno belo perilo kretoni, šifoni,
domestik, slovensko platno in vsakovrstni namizni prt in prtici,
platneni in bombažasti — velika izbira oxfordov, perkalov, ze-
firjev, satenov in volnenih moških in ženskih oblek, v razno-
vrstnih lepih novih barvah. Zelo dobre kvalitete se dobivajo
v volni in žimi, cvilha za postelje, nadalje po posebno dobrem
okusu zbrane in lepe posteljne odeje šivane kakor (plahte bele
in barvane.

V zalogi so krasni vzorci garnitur za postelje, ter beli ka-
kor barvani zastori. Vse to in še druge vrste blago dobiva se
po najnižjih cenah v zgoraj zaznamovani trgovini. Posebno
prijetno nama je razodeli slavnemu občinstvu, — da boveda
zvezana le z primeroma malimi stroški, ter zategadelj pač v
položaju nuditi vsakomur najine vrste blaga v pravem pomenu
besede resnično po splošno nizkih cenah.

Priporočujé, se, bilježiva s spoštovanjem

Ravnikar & Berbuč.

Peter Gruden

Gorica — Rabatišče št. 22. — Gorica

ZALOGA:

koruze, ovsa, otrobi, fižola in drugih deželnih pridelkov.

Priporoča se slav. občinstvu za obilen obisk in
zagotavljam točno postrežbo in zmerne cene.

Telefon št. 72

Poštnohran. rač. št. 51.292

„CENTRALNA POSOJILNICA“

V GORICI

registrovana zadruga z omejeno zavezo v lastn hiš
M Corso Giuseppe Verdi št. 32, I. nadstropje M M

Sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. ure
zjutraj do 1. ure popoldan in jih obrestuje od 1.
jan. 1908 dalje po 5%. Daje posojila na menice po
6½% in na vknjižbo po 5½%. Dalje daje posojila
na 5-letno mesečno odplačevanje ki znaša od vsacih
100 K 2 na mesec

Stanje hran. vlog dne 31. dec. 1907 K 1,816.352.73
Promet due 31. decembre 1907 . . . K 5,457.131.53

Goriška zveza gosp. zadrug in društev v Gorici,
registrovana zadruga z omejeno zavezo.

posreduje

pri nakupu kmetijskih potrebščin in pri prodaji kmetijskih
pridelkov

V zalogi ima:

modro galico, žveplo, razna umetna gnojila, gu-
mijeve vezi, belo in živinsko sol, otrobi debele
in drobne, turšico, moko, klajno apno in drugo.

Člani pridruženih zadrug se pri prevzemanju blaga morajo
izkazati s člansko knjižico zadruge in posojilnice, h kateri pri-
padajo.

Zaloga je v hiši „CENTRALNE POSOJILNICE“ v Gorici,
bivši „Hotel Central“.